

naukama, koje su i inače vrlo osjetljive na kulturne i na političke utjecaje, a kod Hrvata su se te nauke počele razvijati uporedo sa razvitkom ideje narodnog jedinstva svih južnih Slavena. To je bio razlog, da su kod nas i povijesne nauke i etnologija i političke nauke, a i druge društvene nauke polazile sa jedne pretpostavke, koja je unaprijed bila prihvaćena bez diskusije, a to je: pretpostavka, da je društveni razvitak svih južnih Slavena bio jednoobrazan; ta je naime pretpostavka odgovarala ideji kulturnog i političkog jedinstva slavenskih naroda u Podunavlju i na Balkanu. Najbolji dokaz takove kulturne, političke, a uz to i znanstvene orijentacije hrvatskih građanskih slojeva je u tome, što se je prva najviša kulturna i znanstvena ustanova kod Hrvata nazvala »Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti«.

Ideja jednoobraznog kulturnog i političkog razvitka ostala je kao apsolutna pretpostavka i onda kada je jedan dio hrvatskih građanskih slojeva počeo razvijati hrvatski građanski nacionalizam; s tom razlikom jedino, što su ovi pretpostavljali, da su ne svi južni Slaveni, nego svi Hrvati, bez razlike kraja i društvenog sloja, prošli kroz jednoobrazan kulturni i politički razvitak. Ti su građanski slojevi naime identificirali svoj kulturni i politički razvitak sa kulturnim i političkim razvitkom čitavog naroda.

Kad ovakav razvitak znanstveni, kulturni i politički kod hrvatskih građanskih slojeva imamo na umu, onda nam je sasvim razumljivo, da današnje znanstvene ideje i teorije, koje razbijaju dosadašnju jugoslavensku i dosadašnju hrvatsku građansku tradiciju, naročito u društvenim naukama, izazivaju snažnu reakciju sa strane hrvatskih građanskih slo-